

Det er jo meget naturligt, at man kan komme i tvivl, når der er en så alvorlig sag som den, der har været fremme om, at man hverver blandt børn, og at man altså går ind for, at man skal dræbe personer, der flygter fra islam. Det kunne godt være, at der var en åbenhed eller en ny holdning hos SF. Jeg ved, at der er folketingsmedlemmer og også mennesker i baglandet hos SF, der mener, at SF ikke rigtig har fulgt med tiden.

Men det ligger altså ikke hos SF i den her sag. SF fastholder, at man ikke vil gøre noget ved sagen, kan jeg forstå.

(Kort bemærkning).

**Anne Baastrup (SF):**

Nu er det sådan, at vi i SF rent faktisk synes, at det er godt, at der er frihedsrettigheder i grundloven, og dem synes vi at vi skal beskytte.

Jeg syntes, at det var en alvorlig sag. Jeg måtte i hvert fald gå ud fra, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre havde nogle oplysninger, som jeg ikke var i besiddelse af, og derfor synes jeg, at det er o.k., at jeg sagde: Jamen jeg bliver da nødt til at finde ud af, hvad det her handler om.

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti har en meget hierarkisk opbygning, og at der dér er en, der bestemmer, og så er der tre stykker, der i øvrigt er medbestemmende, resten har ikke indflydelse. Sådan er det ikke i SF. Vi synes rent faktisk, det er vigtigt, at vi diskuterer tingene igen, og vi synes, det er vigtigt, at vi får et ordentligt grundlag at beslutte os på.

Vi har ikke på noget tidspunkt diskuteret spørgsmålet om at overtræde grundloven, således som Dansk Folkeparti lægger op til med det her forslag til vedtagelse og beslutningsforslaget i øvrigt, slet ikke, men vi vil godt have lejlighed til at diskutere tingene ordentligt igennem.

**Formanden:**

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

**Elisabeth Arnold (RV):**

Jeg er enig med den konservative ordfører, hr. Helge Adam Møller, i, at det jo er en spændende principiel diskussion, vi har i dag. Selv om det kun er et par uger siden, vi havde den sidst, nemlig i forbindelse med Dansk Folkepartis forslag om opløsning af pædofilforeningen, er det jo stadig væk aktuelt, og det er, jeg ved ikke hvilken gang, vi diskuterer Hizb-ut-Tahrir.

Som jeg tidligere har været ude at sige, nemlig at jeg ønskede dens lovlighed afprøvet, så ønsker vi stadig væk fra Det Radikale Venstres side, at dens lovlighed bliver afprøvet.

Kl. 19.15

Alle her i Folketinget er tilsyneladende enige om, at det er en forening, der er præget af voldelig retorik, som er præget af antidemokratiske ytringer, og det faktisk, at de tilsyneladende prøver at hverve skoleelever, og at de også hverver ganske almindelige danskere, som bliver tiltrukket af det ekstremistiske miljø, er i høj grad noget, som må få enhver demokrat til at reagere og til at blive opmærksom på, at her er der noget ganske alvorligt på færde.

Men i virkeligheden handler det her jo ikke om, hvorvidt vi bryder os om den pågældende forening eller ej, men om, hvorvidt vi overhovedet kan anvende grundlovens § 78, stk. 2. Det er blevet nævnt flere gange, at det er vigtigt, at vi har nogle frihedsrettigheder i grundloven, og det er selvfølgelig fuldstændig fundamentalt for demokratiet.

Men det er jo også beskrevet i grundloven, hvordan man sætter grænser for foreningsfriheden, netop ved at anvende mulighederne for at få afprøvet en forenings lovlighed i en retssag, så man kan få afgjort, om den strider mod grundloven, netop hvis den har et ulovligt formål, eller hvis den virker ved vold eller ved opildning til vold eller ved påvirkning af anderledes opfattende.

Det er de grænser, som aldrig nogen sinde er blevet afprøvet i denne grundlovs tid, og som vi er meget bekymrede over aldrig vil blive afprøvet, hvilket i virkeligheden betyder, at vi har en foreningsfrihed i Danmark, som er helt og aldeles total, hvilket betyder, at ingen foreninger på noget tidspunkt kan forbydes.

Det er i hvert fald konklusionen af Gorm Toftegaard Niensens beskrivelse efter Rigsadvokatens gennemgang af rockerforeningerne. Han mente, at Rigsadvokatens beviskrav blev stillet så højt, at man formodentlig aldrig ville kunne anvende grundlovens § 78 til at ophæve foreninger med.

Det synes jeg er bekymrende. Det betyder, at det i virkeligheden ikke er muligt for dette demokratiske samfund ved hjælp af grundlovens bestemmelser at sætte nogen som helst grænser for, hvad rummeligheden i demokratiet skal være.

Vi synes i Det Radikale Venstre, at det er vigtigt, at der er grænser et eller andet sted, og vi